

Súd: Krajský súd Žilina  
Spisová značka: 5Co/240/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5315203419  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová  
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5315203419.2

## Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu : Mgr. C. G., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX D. J. XXX, právne zastúpený: RASLEGAL, s.r.o., so sídlom Františkánske nám. 3, Bratislava, IČO: 36 855 561, proti žalovanej: S. I., nar. X.X.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX T. L. T., o zaplatenie 10.670,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Čadca, č.k. 7C/112/2015-102 zo dňa 27.02.2017, takto

### rozhodol:

Krajský súd uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanej v rozsahu 100 %.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd ako súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

V dôvodoch svojho rozhodnutia s poukazom na ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku konštatoval, že žalobca, ktorý mal vo veci úspech v plnom rozsahu, priznal náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%. Poukázal na to, že o jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje aj bez návrhu, a to v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Na rozdiel od doterajšej právnej úpravy podľa Občianskeho súdneho poriadku, kedy súd rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov konania, ako aj o výške trov konania, podľa v súčasnosti účinného Civilného sporového poriadku, rozhoduje sudca o nároku na náhradu trov konania a po právoplatnosti rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súdny úradník samostatným uznesením.

2. V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu okresného súdu podala odvolanie žalovaná. Vo svojom odvolaní uviedla, že po ukončení pojednávania v predmetnej veci obdržala rozsudok okresného súdu a opravné uznesenie, ktorým bola ako odporkyňa zaviazaná nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 640,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 669,43 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe vyššie uvedenej skutočnosti dňa 03.02.2017 bankovým prevodom nahradila navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia vo výške 669,43 eur, keďže nedisponovala číslom účtu právneho zástupcu navrhovateľa. Z vyčíslenia náhrady trov konania predloženého navrhovateľom, resp. právnym zástupcom zo dňa 20.03.2017 žiada vylúčiť úkony pod bodom 4 a 5, pretože na týchto úkonoch nenesie žiadnu zodpovednosť.

Keďže v uznesení okresného súdu nie je uvedená konkrétna suma trov konania, na ktorú má žalobca voči nej ako žalovanej nárok na jej náhradu, podáva voči uzneseniu odvolanie a zároveň žiada, aby bola v uznesení vyčíslená konkrétna suma trov konania, ku ktorej by sa mohla vyjadriť.

3. K odvolaniu žalovanej proti uzneseniu okresného súdu podal písomné vyjadrenie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne. Vo svojom vyjadrení uviedol, že mu žalovaná uhradila

náhradu trov konania vo výške 640,- eur, avšak z dôvodu pochybenia súdu prvej inštancie mu súd v pôvodnom zrušenom rozhodnutí priznal iba časť opodstatnených trov a nie všetky v súlade so zákonom. Nepriznal mu totižto náhradu trov konania okrem iného aj za stratu času a cestovné, ktorá sa viaže k úkonu pod bodom 3, teda k účasti na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 15.03.2016, a to aj napriek tomu, že si túto náhradu riadne a včas uplatnil. Čo sa týka úkonov pod bodmi 4 a 5, uviedol, že nemôže ísť na ľarchu jeho sumy procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré celú situáciu zapríčinilo. Ide teda o riadne a účelné vynaložené trovy konania, ktoré musel pri bránení svojho Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva vynaložiť. Na základe uvedeného považuje odvolanie žalovanej za bezpredmetné, nakoľko opodstatnenosť a účelnosť vynaložených trov je zrejmá aj z rozhodnutia krajského súdu a neskoršieho rozhodnutia súdu prvej inštancie.

4. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovanej proti uzneseniu okresného súdu podala písomné vyjadrenie žalovaná. Vo svojom vyjadrení uviedla, že žalobcovi neuhradila sumu vo výške 640,- eur ako uvádza žalobca, v skutočnosti mu uhradila sumu vo výške 669,43 eur, k čomu doložila aj fotokópiu príkazu na úhradu zo dňa 03.02.2017. Uvádzanú sumu uhradila titulom náhrady trov právneho zastúpenia a uhradila ju žalobcovi, pretože nemala v tom čase číslo účtu právneho zástupcu žalobcu. Žalobcovi, resp. právneho zástupcovi je ochotná uhradiť náhradu trov vo výške, ktorú žalobca vyčíslil a podal dňa 16.03.2016 zníženú o sumu 669,43 eur, ktorú už uhradila. Nie je však ochotná žalobcovi uhradiť úkony právnej služby pod bodom 4 a 5 ako aj paušálnu sumu náhrad výdavkov za 2 úkony právnej služby v roku 2016, ako aj cestovné a náhradu za stratu času, ktoré sú uvedené vo vyčíslení náhrady trov konania žalobcom zo dňa 20.03.2017, pretože k vyššie uvádzaným úkonom nedošlo jej zapríčinením, ale z dôvodu pochybenia okresného súdu.

5. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) podané oprávneným subjektom, ktorým je žalovaná v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP) preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

9. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, vyhodnotením toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania strany konania konštatuje, že súd prvej inštancie v predmetnej veci o nároku na náhradu trov konania rozhodol v súlade s ust. § 255 v spojení s ust. § 262 CSP vecne správne. V zmysle citovaných zákonných ustanovení o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd bez návrhu. Sudca o nároku na náhradu trov konania rozhoduje po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konania končí. O výške náhrady trov konania bude následne rozhodovať súdny úradník samostatným uznesením.

10. Z uvedeného dôvodu odvolací súd považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne s tým, že o výške náhrady trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj pred odvolacím súdom, bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

11. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalobcu, preto odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

12. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)